

El Twitter de Joan Fuster

M'he fet de Twitter. No he volgut resistir la temptació de provar-ho i m'hi he apuntat. Ja ho vaig fer, a temps arrere, amb Facebook, amb un èxit deplorable en aquell cas. Aquesta és l'hora que sàpia què fer-ne, d'eixe invent. Tot lo món en parla, tot lo món en té, però jo no hi trobe el suc: curtet que sóc.

M'he fet de Twitter. No he volgut resistir la temptació de provar-ho i m'hi he apuntat. Ja ho vaig fer, a temps arrere, amb Facebook, amb un èxit deplorable en aquell cas. Aquesta és l'hora que sàpia què fer-ne, d'eixe invent. Tot lo món en parla, tot lo món en té, però jo no hi trobe el suc: curtet que sóc. El meu compte, o perfil, o com se'n diga, deu tenir ara un parell de dits de pols binària. M'he fet de Twitter, deia, i de moment em sembla que escric en el desert mentre fusse mentalment quina utilitat hi puc donar. 'Escric un mail obert' acabe de posar-hi, com si això poguera interessar ningú. Tampoc no té més interès que jo m'haja dedicat a fer aquestes provatures, però ho explique perquè se m'ha ocorregut de pensar que aquesta paradeta li hauria pogut anar molt bé, a Joan Fuster. Supose (amb molt d'atreviment) que ell li hauria augurat un futur escàs i de poca glòria, però que li hauria fet un gran servici a l'hora d'escampar els seus aforismes. N'he recordat un adés, i és això que m'ha fet associar Twitter amb Fuster. Concretament el que diu: 'M'odien, i això no té importància; però m'obliguen a odiar-los, i això sí que en té.' Per Divendres Sant necessitava calma. Un dia que intentes que passe desapercebut, pla, inanimat; però és debades l'esforç. El govern espanyol es gasta una futracada d'euros en un encontre internacional de dones a València, i el Consell va i es transvesteix en la veu de la consciència: com poden gastar-se tants diners en autobombo?, demanen ells que en són els especialistes. Aquell dia m'havia proposat de fer com si res no m'importara: si han robat que els faça profit, si han fet a banderes el territori, ja el buscarem en la memòria, si es carreguen la llengua, aprendrem xinés... Però és menester que també ens insulten cada dia? Fa quatre anys que esperem que expliquen quant es van gastar en el xou del papa a València i qui se'n va omplir les butxaques; fa quatre anys que hi apliquen una opacitat informativa bel·ligerant amb el sentit bàsic del mot democràcia, i ara voldran que pensem que es preocupen per la salut dels pressupostos públics? Em sent insultat. Es burlen de la nostra intel·ligència, i sense ganes acabarem odiant-los. No solament per això, sinó també perquè jo ara hauria preferit d'escriure sobre coses més amables, com les mirades de Pasqua i les demanades de Sant Vicent. Però m'han fet posar de volta i mitja i ho ha pagat aquest escritet.

7 abril 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)